

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

پاسکوالینا توریسیو
برگردان از: آرش وجدانی
فرستنده: عثمان حیدری
۰۶ فبروری ۲۰۱۹

دولت مادورو : چرا نامشروع؟

- آیا کسانی که ادعا می کنند نیکولاس مادورو یک دیکتاتور ، یک غاصب و دوران ریاست جمهوری ۲۰۱۹-۲۰۲۵ او فاقد مشروعیت است این پرسش را از خودشان پرسیده اند که چرا؟ یا فقط همانی را که شنیده اند تکرار می کنند؟

مقدمه مترجم :

مناقشه بر سر انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۱۸ ونزوئلا از همان فردای انتخابات آغاز شد به عنوان نمونه اتحادیه اروپا طی بیانیه ای مطبوعاتی آن را غیر آزاد و نا عادلانه توصیف کرد :
از بیانیه مطبوعاتی اتحادیه اروپا در باره انتخابات ۲۰۱۸ ونزوئلا:
«موانع عمده برای شرکت احزاب سیاسی اپوزسیون و رهبران آن ها،

ترکیب نامتعادل شورای ملی انتخابات، شرایط انتخاباتی تبعیض آمیز، بی نظمی های فراوان گزارش شده در طی روز انتخابات، از جمله خرید رأی، مانع انتخاباتی آزاد و عادلانه بود.»

در مقابل ناظران حاضر در انتخابات طی نامه ای سرگشاده خطاب به خانم موگرینی به آن بیانیه پاسخ دادند:

از **نامه سرگشاده ناظران انتخابات** به خانم موگرینی درباره انتخابات ۲۰۱۸ ونزوئلا:

«به طور خلاصه، ادعاهای شما در بیانیه مطبوعاتی از بدترین نوع اظهارات ساختگی، مبتنی بر شنیده ها و نه مبتنی بر شواهد و عدم لیاقت اتحادیه اروپا است. از توجه به آن که از اتحادیه اروپا برای اعزام ناظر برای انتخابات دعوت شده بود و از انجام آن کوتاهی کرد فرار کرده است. هیچ یک از انتقادات شما در بیانیه مطبوعاتی مبتنی بر نظارت مستقیم اتحادیه اروپا در عرصه (انتخابات) نیست.»

جرمی فاکس / نویسنده، جوزف فارل / دبیر مرکز روزنامه نگاری تحقیقی، کالوین توکر / روزنامه نگار، دکتر فرانسیسکو دومینگز / مطالعات امریکای لاتین، دانشگاه میدل سکس

لازم به ذکر است که اپوزسیون ونزوئلا پیشاپیش از **ملل متحد درخواست** کرده بودند از اعزام ناظر به انتخابات خود داری کند. انتخابات ونزوئلا از سال ۲۰۰۴ کاملاً خودکار و امکان تقلب در هنگام رأی گیری را به صفر رسانده است. در انتخابات ۲۰۱۵ اتفاقاً در سه استان بزرگ این اعضاء و هواداران اپوزسیون بودند که متهم به تقلب، از جمله خرید رأی گسترده شدند. بر اساس شکایت نامزد ها، مراتب در دادگاه عالی مطرح و مورد تأیید قرار گرفت. دادگاه از شورای انتخابات خواستار تجدید انتخابات شد. اپوزسیون از اجرای دستور دادگاه سر پیچی کرد و به همین خاطر، طبق قانون اساسی کلیه تصمیم های مجلس غیر قانونی است. در ادامه نوشتاری را که به صورت مستدل به امر انتخابات پرداخته است تقدیم می نماید.

آیا کسانی که ادعا می کنند نیکولاس مادورو یک دیکتاتور، یک غاصب و دوران ریاست جمهوری ۲۰۱۹-۲۰۲۵ او فاقد مشروعیت است این پرسش را از خودشان پرسیده اند که چرا؟ یا فقط همانی را که شنیده اند تکرار می کنند؟ شکل گیری این ماتریس فکری با گردهمایی ۱۲ کشور در لیما آغاز شد. بیانیه آن ها اعلام می کرد «... روند انتخاباتی انجام شده در ونزوئلا در ۲۰ می ۲۰۱۸ فاقد مشروعیت است چون مشارکت تمام بازیگران سیاسی ونزوئلا در بر نمی گرفت، ناظران بین المللی (در آن) حضور نداشتند، تضمین های ضروری بین المللی و روند های استاندارد آزاد، منصفانه و شفاف وجود نداشت.» رهبران اپوزسیون ونزوئلا - ما به یک اپوزسیون غیر دموکراتیک اشاره می کنیم - بی وقفه و البته بدون هیچ استدلالی تکرار می کنند که مادرو غاصب است. خود مایک پنس معاون رئیس جمهور امریکا، وقتی، به خاطر بی کفایتی رهبری اپوزسیون، تحت فشار قرار گرفت، شخصاً در اقدامی مأیوسانه خواستار راهپیمایی اپوزسیون در روز ۲۳ جنوری شد و اصرار و تکرار کرد که رئیس جمهور نیکولاس مادورو غاصب و دیکتاتوری نامشروع است.

راهبرد روشن است: تکرار هزار باره دروغ در راستای تبدیل آن به حقیقت.

بیانید دروغ را از بین ببریم:

۱- انتخابات ریاست جمهوری برگزار شد. آن ها انتخابات را در ۲۰ ماه می ۲۰۱۸، پیش از ۱۰ جنوری ۲۰۱۹، زمانی که طبق ماده ۲۳۰ و ۲۳۱ قانون اساسی، دوره ریاست جمهوری ۲۰۱۳-۲۰۱۹ به اتمام می رسید برگزار کردند. اگر انتخابات بعد از ۱۰ جنوری ۲۰۱۹ برگزار می شد، یا بدتر از آن هنوز برگزار نشده بود می توانست نقض قانون اساسی باشد.

۲- اپوزیسیون ونزوئلا بود که خواستار جلو انداختن برگزاری انتخابات شد. انتخابات در ماه می و نه در ماه دسمبر، آن چنان که به صورت سنتی برگزار می شود، برگزار شد، چون اپوزیسیون بود که در چهارچوب مذاکره در جمهوری دومینیک، که در اولین فصل سال ۲۰۱۸ انجام شد خواستار آن شد.

۳- در ونزوئلا، رأی دادن حق است و نه وظیفه. کسانی، اگر چه تحت تأثیر برخی سازمان های سیاسی غیر دموکراتیک که خواهان تحریم بودند، آزادانه تصمیم گرفتند که وارد انتخابات نشوند، کاملاً حق دارند، اما به هیچ وجه این امر روند انتخابات را نامشروع نمی سازد، حتی زمانی که می توانند ۹.۳۸۹.۰۵۶ نفر را که تصمیم گرفتند رأی دهند و به صورت دموکراتیک حق رأی خود را اعمال کردند نا دیده می گیرند و به رأی آن ها بی احترامی می کنند کمتر نامشروع نیست.

۴- ۱۶ حزب سیاسی در رقابت انتخاباتی شرکت کردند، حزب متحد سوسیالیستی ونزوئلا PSUV با ۵۲ نماینده در مجلس، (جنبش برای سوسیالیسم، MSV)، (حزب کمونیست ونزوئلا PCV)، (امید برای ونزوئلا el Cambio)، (اتحاد مردمی ونزوئلا UPV) حزب سوسیالیست مسیحی Copei (جنبش انقلابی Tupamaro)، ORA، MPAC، Esperanza، PPT، Podemos، UPP 89، MAS، AP، MEP

در ونزوئلا شرکت در روند های انتخاباتی برای احزاب سیاسی اجباری نیست. آن ها در اتخاذ تصمیم به شرکت یا عدم شرکت حق کامل دارند. چون سیستم ما دموکراتیک است. این حقیقت که سه حزب سوسیال دموکرات اقدام دموکراتیک AD (با ۲۵ نماینده در مجلس) و اراده مردم Vp (با ۱۴ نماینده در مجلس) و عدالت اول PJ (با ۳۳ نماینده در مجلس) آزادانه تصمیم به عدم شرکت گرفتند روند انتخابات را نامشروع نمی سازد. (اعلام تعداد نماینده ها از مترجم)

۵- شش نامزد در انتخابات ریاست جمهوری شرکت کردند. نیکولاس مادورو، هنری فالکون، خاویر برتوچی، رینالدو کویبجادا، فرانسیسکو ویسکونتی اوساریو و لوئیس آخاندرو راتی (دو نفر آخر تصمیم به خروج از انتخابات گرفتند).

۶- مادرو با اختلاف زیادی، با کسب ۶.۲۴۸.۸۶۴ رأی، ۶۷.۸۴ درصد آراء پیروز شد، هنری فالکون با کسب ۱.۹۲۷.۹۵۸ رأی، ۲۰.۹۳ درصد در جایگاه دوم و خاویر برتوچی با کسب ۱.۰۱۵.۸۹۵ رأی ۱۰.۸۲ درصد و رینالدو کویبجادا ۳۶.۲۴۸ رأی ۳۹ صدم درصد کل آراء در جایگاه های بعدی قرار گرفتند. اختلاف بین مادور و فالکون ۴۶.۹۱ درصد بود.

۷- حدود ۱۵۰ نفر روند انتخابات را همراهی می کردند، از جمله ۱۴ کمیسیون انتخاباتی از ۸ کشور، ۲ هیأت فنی انتخاباتی، ۱۸ روزنامه نگار از بخش های مختلف جهان، یک عضو مجلس و یک هیأت فنی - انتخاباتی از مرکز انتخاباتی روسیه.

۸- انتخابات با استفاده از همان سیستم مورد استفاده در انتخابات پارلمانی دسمبر ۲۰۱۵، که طی آن اپوزیسیون ونزوئلا پیروز شد برگزار شد. این سیستم خودکار است و پیش و پس از انتخابات مورد حسابرسی قرار می گیرد. این سیستم اصل «یک رأی دهنده، یک رأی» را تضمین می کند چون ماشین رأی گیری تنها با یک اثر انگشت به کار می افتد، و «امنیت رأی» را تضمین می کند.

۹- هیجده ممیزی از سیستم خودکار به عمل آمده بود. نمایندگان هنری فالکون نامزد انتخابات در تمام ۱۸ ممیزی شرکت و برگه هایی را که آن ها رضایت خود از سیستم انتخاباتی را اعلام می کنند امضاء کردند. ممیزی ها همگانی

بود و به صورت زنده از کانال شورای ملی انتخابات پخش شد. زمانی که ممیزی ها انجام شد، سیستم بسته شد و تنها راه دسترسی دوباره به آن به کار بردن هم زمان کد های سری است که هر سازمان سیاسی نگهداری می کند.

۱۰- هیچ یک از نامزد هائی که در روند انتخابات شرکت کردند نتایج را مورد پرسش قرار ندادند. هیچ نشانه ای از تقلب وجود ندارد، آن ها هیچ نشانه یا نقد مشخصی از تقلب ارائه نکردند.

انتخابات ریاست جمهوری ۲۰ می ۲۰۱۸، با وجود فراخوان غیر دموکراتیک برای بایکوت از سوی بخشی از اپوزیسیون، آزاد، شفاف، قابل اعتماد، امن و مطابق با قانون اساسی و قوانین جاری بود.

دیگران هستند که با استدلال خلا قدرت فرضی برای غصب مقام ریاست جمهوری، شکلی که در قانون اساسی ما برای آن فکری نشده و استقرار «دولت انتقالی»، شکلی که در منشور بزرگ ما برای آن فکری نشده است تلاش می کنند. و اگر این اقدام کافی نبود آن ها قصد دارند با نقض ماده ۱۸ قانون اساسی، که مقرر می دارد کاراکاس جایگاه قدرت عمومی است از خارج از مرزها اعمال قدرت نمایند.

با در جای خود قرار گرفتن امور، غاصبان، دیگران، آن هائی هستند که نامشروع و غیر دموکراتیک هستند. آن حرکت که بخش هائی از اپوزیسیون تلاش می کنند تا خود را با حمایت بازیگران خارجی آمده از دولت های امپریالیستی حفظ کنند و قدرتی را که نه مردم و نه قانون اساسی به آن ها می دهد اعمال کنند، نامشروع و تلاشی غاصبانه است.

بیانید این حقیقت را هزار بار تکرار کنیم.

سرچشمه: [شبکه دفاع از بشریت کوبا](#)

[نویسنده](#)